

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 526/11
20.04.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu V.A.,W.,N., podnetom preko punomoćnika V.M., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda III-4 U-13187/10 (2009) od 22.07.2011. godine, uz učešće protivne stranke Zavoda za intelektualnu svojinu Republike Srbije, u predmetu priznavanja žiga, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 20.04.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda III-4 U-13187/10 (2009) od 22.07.2011. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje. O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnosioca zahteva podneta protiv rešenja Zavoda za intelektualnu svojinu Republike Srbije broj IR922784 od 10.10.2009. godine, kojim je delimično odobrena zaštita međunarodnom žigu IR922784 - trodimenzionalni žig (autobus), sa datumom međunarodne registracije 18.09.2006. godine, registrovanom na ime firme V. A.,W., N., za svu prijavljenu robu iz klasa 14, 16, 18, 20, 21, 25, 28 i 30 i za sve usluge iz klasa 35 i 37, a odbijena je zaštita međunarodnom žigu za svu prijavljenu robu iz klase 12.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude podnosilac ističe da je osporenim rešenjem odbijena zaštita za robe u klasi 12 na osnovu člana 5. stav 1. tačka 4. Zakona o žigovima, sa obrazloženjem da je izgled predmetnog znaka koji se štiti žigom izrazito funkcionalan i ne poseduje snagu obeležavanja u odnosu na robu iz klase 12. Navodi da je Upravni sud rešavajući po tužbi podnosioca ovog zahteva protiv navedenog rešenja odbio tužbu nalazeći da je tuženi pravilno primenio član 5. stav 1. tačka 2. i tačka 6. Zakona o žigovima, čime je povredio pravila postupka, s obzirom da je osporenim rešenjem odbijena zaštita međunarodnom žigu po drugom osnovu - članu 5. stav 1. tačka 4. Zakona o žigovima. Ukazuje da predmetni međunarodni žig ispunjava uslove iz člana 5. stav 1. tačka 2. i tačka 6. navedenog zakona i da predstavlja poseban distinktivan izgled koji ga razlikuje od standardnog izgleda putničkog kombi vozila, pa se ne može reći da taj žig nije podoban za razlikovanje roba i da može da stvori zabunu u prometu i dovede u zabludu učesnike u prometu u pogledu geografskog porekla, vrste, kvaliteta ili drugih svojstava robe odnosno usluga, kako je to naveo Upravni sud u obrazloženju pobijane presude. Naročito ističe da je predmetni žig registrovan kao evropski žig kod Evropskog zavoda za zaštitu žigova i da ispunjava sve uslove da bude zaštićen žigom za robe iz klase 12 koji su propisani članom 5. stav 1. tač. 2. i 6. Zakona o žigovima. Ukazujući da je Upravni sud povredio Zakon o žigovima kao i pravila postupka, jer nije ispitivao zakonitost osporenog akta u granicama zahteva iz tužbe, predlaže da sud ukine pobijanu presudu.

Protivna stranka, Zavod za intelektualnu svojinu Republike Srbije, dostavila je sudu spise predmeta, ali ne i odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev dozvoljen i osnovan. Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je tuženi organ primenio odredbu člana 5. stav 1. tačka 2. i tačka 6. Zakona o žigovima ("Sl. list SCG" broj 61/04 i 7/05), s obzirom da je u sprovedenom postupku utvrdio da prednja strana vozila sa žljebom u obliku latiničnog slova "V" nema distinktivan potencijal, već je kod predmetnog žiga funkcionalnost primarna, pa stoga ne ispunjava uslove propisane za zaštitu žiga.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su osnovani navodi zahteva da je Upravni sud donošenjem presude bitno povredio pravila postupka propisana članom 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" broj 46/96), koji se primenjuje na osnovu člana 77. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), iako je u obrazloženju pobijane presude naveo da je zakonitost osporenog rešenja ispitivana u granicama zahteva iz tužbe u smislu člana 39. stav 1. navedenog Zakona o upravnim sporovima. Iz tužbe proizlazi da je tužilac osporavao pravilnu primenu materijalnog prava - člana 5. stav 1. tačka 4. Zakona o žigovima, na osnovu koga je doneto osporeno rešenje, kojim je propisano da se žigom ne može zaštititi znak koji isključivo označava vrstu robe, odnosno usluga, njihovu namenu, vreme ili način proizvodnje, kvalitet, cenu, količinu, masu i geografsko poreklo, smatrajući da tuženi organ nije uzeo u obzir karakteristike i specifičnosti predmetnog međunarodnog žiga koji isključuje mogućnost da je u pitanju znak koji isključivo označava vrstu robe. Međutim u obrazloženju pobijane presude je navedeno da je tuženi organ

isključivo označava vrstu robe. Međutim, u obrazloženju pobijane presude je navedeno da je tuženi organ pravilno primenio odredbu člana 5. stav 1. tačka 2. i tačka 6. Zakona o žigovima, koje su i citirane, a na osnovu kojih nije doneto osporeno rešenje, niti su te odredbe spomenute u osporenom rešenju. Članom 5. stav 1. tačka 2. Zakona o žigovima je propisano da se žigom ne može zaštititi znak koji po svom ukupnom izgledu nije podoban za razlikovanje robe, odnosno usluga u prometu, a tačkom 6. istog člana Zakona o žigovima je propisano da se žigom ne može zaštititi znak koji svojim izgledom ili sadržajem može da stvori zabunu u prometu u pogledu porekla, vrste, kvaliteta ili drugih svojstava robe, odnosno usluga. Imajući u vidu da je osporeno rešenje doneto na osnovu člana 5. stav 1. tačka 4. Zakona o žigovima, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je zakonitost tog rešenja trebalo ispitivati u pogledu pravilne primene te zakonske odredbe, a što Upravni sud nije učinio.

Prema oceni Vrhovnog kasacionog suda, Upravni sud u pobijanoj presudi nije cenio navode tužbe kojima se ukazuje da je na pogrešno utvrđeno činjenično stanje upravo pogrešno primenjen član 5. stav 1. tačka 4. Zakona o žigovima, kao i navode da se za predmetni žig ne može reći da isključivo označava vrstu robe iz navedenog zakonskog člana jer, pored osobina koje poseduju sva vozila, taj žig predstavlja poseban distinktivan izgled koji ga razlikuje od standardnog izgleda putničkog i kombi vozila. Propuštanjem ocene tužbenih navoda povređeno je pravo podnosioca zahteva na obrazloženu sudska odluku kao element prava na pravično suđenje. Ovo pravo je predviđeno članom 32. stav 1. Ustava Republike Srbije ("Sl. glasnik RS" broj 98/06) i predstavlja obavezu suda da obrazloži svoju odluku, jer stranka ima pravo da bude upoznata sa stavovima suda na kojima je ta odluka zasnovana. To pravo stranke je praćeno dužnošću suda da iznese razloge svoje odluke koji čine garanciju objektivnosti suđenja. Obaveza obrazloženja sudske odluke odnosi se na ključne argumente koji moraju biti precizno i jasno navedeni kako u pogledu odlučnih činjenica tako i u pogledu primene materijalnog prava. Ispitujući u upravnom sporu zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahteva iz tužbe, sud ne mora da prihvati razloge tužioca, ali je dužan da ih razmotri i da se o njima izjasni, što Upravni sud pobijanom presudom nije učinio, ni u pogledu osporavanja činjeničnog stanja ni u pogledu primene materijalnog prava.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su pobijanom presudom povređena pravila postupka od bitnog uticaja na rešenje stvari, pa je na osnovu člana 55. stav 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 20.04.2012. godine, Uzp 526/11

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.